

Del. br. 51/2012
17.07.2012.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НИШУ
Светосавска 7а
Посл. бр. 1. Ст. 735/2011
Дана, 16.07.2012.

ПРИВРЕДНИ СУД У НИШУ, стечајни судија Љиљана Пејић, у поступку стечаја над стечајним дужником ERO-FRUIT ДОО у стечају Гаџин Хан, кога заступа стечајни управник Душанка Ђетковић, донела је, дана 16.07.2012.године, следеће

РЕШЕЊЕ

ПОСТУПАК СТЕЧАЈА над стечајним дужником ERO-FRUIT ДОО у стечају Гаџин Хан **НАСТАВЉА СЕ** у правцу банкротства, па се започиње поступак продаје имовине.

Образложење

Решењем стечајног судије 1 Ст бр. 735/2011 од 28.03.2012.године отворен је стечајни поступак према стечајном дужнику ERO-FRUIT ДОО Гаџин Хан.

На првом поверилачком рочишту одржаном дана 11.05.2012.године стечајни управник је навео да је стечајни дужник основан 1993.године, а делатност истог је трговина мешовитом робом на велико и мало. 2003.године мења се вид делатности и пословање се даље базира на сушењу воћа и поврћа. Крајем 2007.године стечајни дужник добија кредит од Фонда за развој РС за основна средства у износу од 2 милиона динара. Као средство обезбеђења кредита дата је хипотека на 2 локала у укупној површини од 91 м2 која се налазе у склопу породичне куће и нису у власништву стечајног дужника. У току 2009.године због финансијске кризе у држави предузеће запада у пословне потешкоће које и доводе до блокаде рачуна и до отварања стечајног поступка. На дан отварања стечаја стечајни дужник није имао запослених, а приказ финансијског пословања стечајног дужника за период од 5 година пре отварања стечаја показује да стечајни дужник у последње 2 године пре отварања стечаја није имао пословних активности. Стечајни управник је дао опис мера и активности које је предузео у циљу заштите имовине стечајног дужника, те је на основу тога утврдио да у тренутку отварања стечаја стечајни дужник није поседовао непокретну имовину у свом власништву. Такође, стечајни управник наводи да је последњи статутарни заступник стечајног дужника дао и писану изјаву да предузеће није поседовало никакву имовину. Међутим, из приложених финансијских извештаја за 2011., 2010. и 2009.годину стечајни управник је утврдио да је у 2009.години стечајни дужник поседовао имовину у вредности од 13.648.00,00 динара, а у 2010.години у вредности од 4.398.000,00 динара. У 2011.години вредност ове позиције у годишњем финансијском извештају је 0 динара, те ће у наредном периоду активности стечајног управника између осталог бити усмерене и на откривање о којој се имовини ради и на који начин је иста отуђена. Када су у питању обавезе стечајног дужника, оне се односе на обавезе према Пореској управи у износу од 1.183.819,94 динара и остале обавезе, а које се односе на Фонд за развој РС у износу од 2.484.442,31 динара што укупно износи 3.668.262,25 динара. Стечајни управник наводи да у овој фази поступка не може да каже да ли постоје правне радње које се могу побијати, али с обзиром на отуђење имовине, о којој је напред било речи, постоји индикација о постојању истих. Како је стечајни дужник у потпуности обуставио све пословне активности у задњих пар година и како не поседује имовину и основна средства за наставак пословања,

стечајни управник је мишљења да не постоји могућност за реорганизацију истог, већ да стечајни поступак треба наставити у правцу банкротства.

Одлуку о банкротству, сходно члану 36. став 4. Закона о стечају, стечајни судија доноси уколико на рочишту стечајни повериоци за чија потраживања се учини вероватним да износе више од 70% укупних потраживања одлуче да се стечајни поступак одмах настави банкротством стечајног дужника. Увидом у записник са првог поверилачког рочишта одржаног дана 11.05.2012.године, може се утврдити да на истом нису присуствовали повериоци, те у смислу наведене законске одредбе нису били испуњени услови за гласање о банкротству, односно за доношење овакве одлуке. На истом рочишту стечајни управник предложио је окончање стечаја банкротством, односно није предложио окончање стечаја реорганизацијом. Међутим, чињеница да на овом рочишту није изгласано банкротство не значи немогућност доношења овакве одлуке у каснијој фази, односно сходно члану 165. став 13. Закона о стечају.

У том смислу стечајни судија извршила је проверу да ли је поднет план реорганизације, односно да ли су протекли законски рокови за подношење истог. Рок за подношење плана реорганизације предвиђен је одредбом члана 162. Закона о стечају и одређује да се исти може поднети стечајном судији најкасније у року од 90 дана од дана отварања стечајног поступка. Како се увидом у решење овог суда 1 Ст бр. 735/2011 од 28.03.2012.године може утврдити да је истим донета одлука о отварању стечајног поступка као и да је ово решење истакнуто на огласној табли суда дана 28.03.2012.године, то је почев од 29.03.2012.године почео тећи рок од 90 дана за подношење плана реорганизације, што значи да је исти истекао са датумом 29.06.2012.године, до када није поднет план реорганизације. Како план реорганизације није поднет ни до данашњег дана, те обзиром да је стечајни управник предложио наставак поступка банкротством, а да је из држања поверилаца очигледно да исти нису показали интересовање за израду и подношење плана реорганизације, то суд налази да се, аналогном применом члана 165. став 13. Закона о стечају, одлука о банкротству може донети због неуспешног протекла законског рока за израду плана реорганизације прописаних чланом 162. Закона о стечају, а у вези са чл. 131. став 1. тачка 5) истог закона.

Из свих напред наведених разлога, а имајући у виду и чињеницу да се не би смело дозволити да неактивност и неизантересованост поверилаца проузрокује већу штету која би настала на стечајној маси услед дуготрајне одлуке о правцу наставка поступка, одлучено је као у изреци решења.

Стечајни судија

Љиљана Пејић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења жалбу могу изјавити стечајни управник и Одбор поверилаца у року од 8 дана од дана пријема истог, преко овог суда за Привредни апелациони суд у Београду.

ДОСТАВНА НАРЕДБА:

- стечајном управнику Душанки Ћетковић
- Одбору поверилаца
- у списе предмета